727/05

Den 27. juni 2005 blev i sag nr. 65.347:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har olieforureningsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt forureningsskade.

Det fremgår af sagen, at klageren i 1999 købte sin ejendom af et dødsbo. Af skrivelse af 23/6 1999 til klageren fra hans advokat i forbindelse med huskøbet fremgår bl.a.:

"M.N. [klager] har selv været på kommunen for at høre om planlægning i området og om olietank."

Den 22/10 2003 konstaterede klageren, at fyringsolietanken på ejendommen var tom. Der er tale om en AJVA olietank, der er fremstillet i 1976 og nedgravet på ejendommen den 26/8 1976. Tanken blev sidst fyldt op den 2/9 2003. Af det kommunale oplysningsskema dateret 18/5 1999 fremgår:

"☒ 8. Nedgravet olietank (Oplysningen kan være givet af en tidligere ejer)

Foreligger der oplysninger om olietank	Hvis ja, oplyses negravningsår	Er tanken afblændet	Bemærkninger
☐ Nej ☒ Ja	1957 og 1976	☒ Nej ☐ Ja	Olietank fra 1957 afblændet.

"

Klageren kontaktede den 23/10 2003 B. Kommune med oplysning om, at der eventuelt var sket en forurening af grunden. Den 24/10 2003 udstedte kommunen påbud om undersøgelse af forureningen. Ved de efterfølgende boreundersøgelser blev det konstateret, at tanken var sprunget læk, og at der var olieforurening i jorden omkring olietanken. B. Kommune fremsendte den 2/12 2003 varsel af påbud om yderligere undersøgelser og oprensning af den konstaterede forurening.

Den 6/12 2003 anmeldte klageren skaden til det indklagede selskab, som i skrivelse af 23/12 2003 meddelte afslag på dækning. Selskabet begrundede afslaget med, at tanken var ulovlig, og at klageren som tankejer burde være bekendt med, at tanken senest efter 1991 ikke har været lovlig at bruge.

Ved skrivelse af 18/6 2004 anmodede klageren selskabet om at revurdere sagen i lyset af ankenævnskendelse 60.324 afsagt den 6/10 2003. Af skrivelsen fremgår:

> "Nævnet udtaler, at ejeren af olietanken ved erhvervelse af ejendommen har foretaget rimelige foranstaltninger for at sikre sig at tanken, der skulle have været sløjfet for 10 år forinden, var lovlig. I forbindelse med ejendomshandlens berigtigelse bad ejerens advokat ejendomsmægleren om at bekræfte, at olietanken var i lovlig stand. Nævnets afgørelse er vedlagt i kopi.
>
> Jeg kan oplyse, at i forbindelse med berigtigelse af mit køb af K.vænget … har min advokat ligeledes fra ejendomsmæglere fået oplyst at olietanken er lovlig og jeg har samtidigt ved personligt fremmøde på Teknisk Forvaltning, B. Kommune, fået dette bekræftet.
>
> Med henvisning til Forsikringsankenævnets afgørelse i sag nr. 60.324 mener jeg derfor, at jeg ved køb af K.vænget … har foretaget rimelige foranstaltninger for at sikre mig at min olietank var lovlig, og skaden derfor er omfattet af villaolietankforsikringen."

I skrivelse af 1/7 2004 anmodede selskabet klageren om at dokumentere oplysningerne om de foranstaltninger, han og hans advokat havde foretaget for at sikre, at tanken på ejendommen var lovlig.

Efter at have modtaget klagerens svar herpå fastholdt selskabet efter en gennemgang af købsaftalen, tilstandsrapporten og det kommunale oplysningsskema afslaget på dækning i skrivelse af 30/8 2004 til klageren.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at klageren i overensstemmelse med bemærkningerne til jordforureningsloven har foretaget sig, hvad man med rimelighed kan forvente til sikring af tankforholdenes lovlighed. Advokaten har henvist til ankenævnskendelse 60.324.

Advokaten har i skrivelse af 5/11 2004 til nævnet anført, at klageren ikke i forbindelse med købet af ejendommen blev gjort bekendt med de ulovlige tankforhold på ejendommen., ligesom det kommunale oplysningsskema ikke gav anledning til bemærkninger.

Advokaten har i skrivelsen af 5/11 2004 endvidere anført:

> "Som det fremgår af ovenstående sagsfremstilling henvendte min klient sig i forbindelse med købet af ejendommen til B. Kommune og spurgte til tankforholdene på ejendommen. Min klient fik ved den forbindelse forevist tankattesten for den nedgravede tank og fik at vide, at tanken var lovlig. Min klient fik ikke ved den lejlighed udleveret en kopi af tankattesten.
>
> Den advokat, der bistod min klient ved købet af ejendommen, havde endvidere fra ejendomsmægleren mundtligt fået oplyst, at tankforholdene på ejendommen var lovlige.
>
> ...
>
> I nærværende sag har min klient på baggrund af oplysninger i det kommunale oplysningsskema om, at der på ejendommen fandtes en nedgravet tank, selv henvendt sig til B. Kommune og anmodet om oplysninger om tanken, og har i den forbindelse fået at vide, at tanken var lovlig.
>
> Min klient har således i samme omfang som klageren i ovenfor refererede kendelse foretaget sig foranstaltninger til sikring af lovligheden af tankforholdene, blot har min klient personligt henvendt sig til kommunen og fået at vide at tankforholdene var lov-

lige, ligesom min klients daværende advokat fra ejendomsmægleren mundtligt har fået bekræftet, at tankforholdene var lovlige.

Min klient har i videst muligt omfang indhentet oplysninger om tankforholdene på ejendommen, idet min klient har henvendt sig direkte til kommunen, som i dette tilfælde, hvor sælgeren af ejendommen er et dødsbo og derfor ikke umiddelbart kan antages at have specifik viden om tanken, burde være nærmest til at kunne oplyse om tankforholdene på ejendommen."

Advokaten har i skrivelsen af 5/11 2004 yderligere påpeget, at kommunen ikke afviser, at en henvendelse fra klageren kan have fundet sted. Advokaten har gjort gældende, at et krav om efterfølgende bekræftelse fra kommunen er urealistisk i det omfang, kommunen ikke har foretaget notater vedrørende henvendelsen.

Advokaten har endelig henvist til en kopi af et brev til klageren fra den advokat, der i 1999 bistod klageren med huskøbet, hvoraf fremgår, at klageren har været hos kommunen og forhørt sig om tankforholdene.

Af brev af 19/11 2004 fra B. Kommune til det indklagede selskab fremgår:

"Under henvisning til Deres brev af 31. august 2004 skal der herved oplyses, at B. Kommune ikke har skriftlige oplysninger omkring en henvendelse i 1999 fra ejeren af K.vænget … Endvidere er der ingen af de ansatte i By og Miljø, der erindrer noget om en sådan henvendelse. Grundejeren må derfor opfordres til at fremlægge dokumentation herfor."

Selskabet fastholdt på den baggrund i skrivelse af 22/11 2004 til klageren det tidligere givne afslag.

Selskabet har ved sin advokat over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 10/12 2004 til nævnet bl.a. anført:

"Med hensyn til de krav, der kan stilles til sikredes 'burde viden' om tankens ulovlighed, er der i forarbejderne til jordforureningslovens § 49 angivet følgende (FT 1998/1998, Tillæg A, sp. 4355):

'For så vidt angår installationer på ejendommen må tankejeren gøre en indsats for at orientere sig om de faktiske forhold i forhold til tanken og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationerne løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i Olietankbekendtgørelsen.'

Denne pligt til at orientere sig er ikke ny handlepligt, der blev indført i forbindelse med vedtagelsen af jordforureningsloven. Der var derimod tale om en pligt, der på dette tidspunkt ifølge retspraksis allerede påhvilede tankejere. Tankejere skulle således ifølge retspraksis sikre sig, at deres tankinstallationer var lovlige og for eksempel opfyldte kravene fastsat i de forskellige udgaver af Olietankbekendtgørelsen, hvoraf den første stammer fra 1970. Der var tale om en generel pligt, der påhviler tankejeren i hel tankanlæggets levetid. Pligten er således ikke afgrænset til tidspunktet for erhvervelsen af en ejendom med eksisterende olietank."

Selskabets advokat har i skrivelsen af 10/12 2004 endvidere anført:

"I denne sag undersøgte M.N., hvilken type olietank der var nedgravet på ejendommen i forbindelse med erhvervelsen af ejendommen i 1999. M.N. har tidligere oplyst over for Topdanmark Forsikring A/S, jf. bilag…, at han i juni 1999 kontaktede Teknisk Forvaltning, B. Kommune, hvor han spurgte til olietankens lovlighed. M.N. har oplyst, at han fik fremvist tankattesten.

Dertil kommer, at det fremgik af pejlestokken til olietanken, at der var tale om en tank af mærket Ajva 2.500 liter. M.N. har således allerede på tidspunktet for erhvervelsen af ejendommen været klar over, at der var tale om en 2.500 liter kugleformet tank produceret af Ajva Plast A/S.

M.N. har endvidere modtaget Forsikringsvilkårene for Olieforureningsforsikring hos Topdanmark Forsikring A/S. Forsikringsvilkårene og orientering om forsikringsordningen blev udsendt i februar 2000. Heraf fremgår det, at overholdelse af Olietankbekendtgørelsen er en forudsætning for dækning.

Til trods herfor undlod M.N. at undersøge, om tanken var lovlig i henhold til Olietankbekendtgørelsen. M.N. forespurgte alene B. Kommune i juni 1999, om tanken var lovlig.

M.N. søgte tilsyneladende ikke selv at orientere sig om indholdet af Olietankbekendtgørelsen, for eksempel via Internettet, henvendelse til hans olieleverandør eller Topdanmark Danmark A/S, hverken i forbindelse med erhvervelse af ejendommen eller efter modtagelsen af informationsmateriale om villaolietankforsikringsordningen i februar 2000.

M.N. har således tilsidesat sin forpligtelse til at orientere sig om de juridiske forhold vedrørende hans Ajva-tank. Såfremt M.N. mener, at han har modtaget fejlagtig rådgivning hos B. Kommune vedrørende olietankens lovlighed, må han henvises til at gøre sit krav gældende der.

M.N. manglende kendskab til Olietankbekendtgørelsen kan i en situation som den foreliggende ikke medføre, at han anses for at være i god tro i henhold til jordforureningslovens § 49, stk. 2, eller Topdanmark Forsikring A/S' forsikringsbetingelser."

Advokaten har henvist til UfR 2001.2883/2 Ø og Ballerup Byrets Dom af 26/2 2003. Advokaten har endvidere påpeget, at Ankenævnet i ankenævnskendelse 61.489 i en lignende sag har fundet, at sagen på grund af dens komplekse og principielle juridiske karakter burde afgøres ved domstolene, jf. vedtægterne for ankenævnet § 4.

Klagerens advokat har i skrivelse af 10/1 2005 til nævnet anført, at eftersom sælger af ejendommen var et dødsbo og derfor ikke havde specifik viden om ejendommen, har klageren i videst muligt omfang indhentet oplysninger om ejendommen ved at henvende sig direkte til kommunen.

Advokaten har i samme skrivelse endvidere anført, at den eneste anden måde, hvorpå klageren kunne have skaffet sig vished om tankens lovlighed, ville være en opgravning af tanken, hvilket efter advokatens opfattelse vil være et for vidtgående krav at stille.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen dækker ikke,

…

- når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indholdet i olietankbekendtgørelsen,"

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at sagen på grund af dens komplekse og principielle juridiske karakter bør afgøres ved domstolene, jf. § 4, stk. 1, i nævnets vedægter.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann